

blev besluttet i det danske Folketing, og det, regeringens repræsentanter i Europarådet stemte for dernede, men det kan man jo så se som en lille pudsighed.

Kl. 14.50

Europarådet er altså en hel unik organisation for samarbejdet i Europa, og der ligger store muligheder i at satse på mere politisk indflydelse og flere økonomiske ressourcer til Europarådet på bekostning af EU, da Europarådet modsat EU bygger på princippet om mellemstatsligt samarbejde, mens EU, specielt hvis EU-forfatningen vedtages, bygger på ideen om en europæisk liberalistisk og militaristisk forbundsstat.

Desværre og måske derfor ønsker EU i øjeblikket at køre Europarådet ud på et sidespor, eller som man siger: Europarådet skal beskæftige sig med det, det er bedst til; vi skal ikke duplikere arbejdsområderne. Men indholdet i det er jo at tømme Europarådet for politisk indhold. Og det samme ønsker regeringen i den redegørelse, der ligger til grund for debatten i dag.

Undergravningen sker på flere områder, og netop ved at EU ikke skal duplikere områder, der samarbejdes om i Europarådet, som hellere skal koncentrere sig om bestemte samarbejds-punkter. Men hvorfor skal de det? Hvorfor skal der ikke samarbejdes om sociale rettigheder, miljøstandarder? Det er jo ikke kun noget, der er vigtigt i 25 lande i Europa. Det er noget, der er vigtigt for 46 lande, det er noget, der er vigtigt for hele Europa.

Og hvordan vil man egentlig have Rusland til at overholde menneskerettighederne, hvis man tømmer Europarådet for alt det politiske indhold, som russerne f.eks. synes er vigtigt, og kun lader menneskerettighederne være tilbage, altså den spanking, som de får hele tiden, og heldigvis for det? Nej, man kan ikke sikre Ruslands overholdelse af menneskerettighederne, man kan ikke sikre det vedvarende pres, hvis man tømmer Europarådet for et politisk indhold.

Europarådet lider også af en økonomisk underprioritering. Det ordinære budget for 2005 er på 186 mio. euro, og det danske bidrag er på sølle 21 mio. kr. Det er jo næsten et latterligt lille beløb, og det er alt for lavt, hvis man skal tage det her arbejde seriøst.

Et andet problem, fordi der er for få ressourcer, er Den Europæiske Menneskerettigheds-domstol. Der er alt for få økonomiske ressourcer, bl.a. til at følge op på, om medlemsstaterne i alle tilfælde overholder de domme, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol afsiger.

Desuden er der også hele problemet med EU-Domstolen og EU-forfatningen i denne sammenhæng, for der er ingen som helst tvivl om, og det er jeg blevet endnu mere overbevist om efter i en uge at have deltaget i et møde i Strasbourg, at hvis EU-forfatningen bliver vedtaget, hvis EU-Domstolen bliver en domstol, der kommer til at beskæftige sig med menneskerettigheder, så vil vi se en udsultning af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og det vil gå ud over menneskerettighederne ikke bare i EU, men i hele Europa.

Det er vigtigt, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol ikke bliver kørt ud på et sidespor. EU-Domstolen skal jo også tage hensyn til andre ting end bare menneskerettigheder. Den skal tage hensyn til varernes frie bevægelighed, bl.a. set i forhold til strejkeretten, den skal tage hensyn til statens indre sikkerhed. Argumentet om bedre menneskerettigheder er altså endnu et argument for at stemme nej til EU-forfatningen den 27. september.

Sammenfattende vil jeg sige, at der ligger utrolig mange muligheder i at samarbejde i Europarådet. Det er mulighederne for at skabe et socialt, bæredygtigt og ikke mindst demokratisk samarbejde i Europa, og det er muligheden for, at fremtiden for Europa ikke ligger i at give mere magt til EU, et udemokratisk, militaristisk og liberalistisk EU, men i et samarbejde som Europarådet.

Fremtiden for Europa ligger i at overføre mere politisk indflydelse og flere økonomiske ressourcer til Europarådet på bekostning af EU. Også på dette område må vi sige, at EU-forfatningen er et skridt i den forkerte retning. Derimod vil et nej til forfatningen den 27. september kunne åbne op for en diskussion af, hvordan vi skal samarbejde i Europa, herunder hvordan Europarådet kan komme til at spille ikke en mindre, men derimod en større rolle i Europa. Vi skal have mindre EU, men vi skal have mere Europa. Vi skal have mere Europaråd, men vi skal have mindre EU.

Til sidst har jeg to spørgsmål, og dem kan jeg passende stille til ministeren, som jo skal herop efter mig: Mener ministeren, at Europarådet skal tilføres flere ressourcer? Det er jo et meget sølle bidrag, synes jeg godt nok, at Danmark kun sender 21 mio. kr. om året. Vil ministeren være med til at fordoble det danske bidrag for at sende et klart signal om, at det her samarbejde er et samarbejde, vi støtter, at det er samarbejdet med de 46 europæiske lande?